

Mi a kereszt?

Írta: Sipos Gyula
2017. július 17. hétfő, 09:48 -

Mi a kereszt?

Jézus azt mondja tanítványainak, hogy *„aki nem veszi föl keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám”* (Mt 10, 38). Arról azonban, hogy mi is lenne ez a kereszt, amit fel kell venni, sok félreértés kering az emberek között. Nézzük meg tehát, először is azt, hogy mi nem „a kereszt”, és mi az, ami valóban kereszt, és amit el kell hordoznunk.

Hányszor hallottuk már beteg, és/vagy szegény, és/vagy nehézségekkel küzdő embertársainktól a sóhajt: nekem ez a kereszt, ezt kell elhordoznom. Még egy kis glóriát is szeretünk magunk köré sóhajtani ilyenkor: lám, mi ezt is elviseljük... ezt adta nekem az Isten (rosszabb esetben: miért ver engem ezzel az Isten?!), hát így élek. Pedig ennél nagyobb tévedésben nem is lehetnénk!

Valóban egy betegség lenne a mi keresztünk, amit el kell hordoznunk? Akkor nagy bajban vagyunk, amikor orvoshoz megyünk, hogy gyógyíttassuk magunkat, hiszen akkor megtagadjuk a keresztünket! Márpedig egy értelmes ember, ha beteg, orvoshoz megy. De még nagyobb bajban van Jézus Krisztus, aki nyilvános működése első pillanatától meggyógyította a beteg embereket - hiszen ha a betegség a mi keresztünk, akkor Jézus épp megakadályozza, hogy követhessük őt! Ez pedig önellentmondás és lehetetlenség.

Már az Ószövetségben is ezt olvassuk: Én, az Úr vagyok a te gyógyítód! Isten akarja a mi gyógyulásunkat és meg akar szabadítani minket minden bűntől, bajtól, betegségtől, a gonosz lélek minden megrontásától, kísértésétől, vádolásától – és meg is teszi azt! A mennyek országában már nincs se bűn, se baj, se betegség. Az angyalok és szentek mentesek minden rossztól – Isten országa pedig közöttünk van, ami azt is jelenti, hogy nekünk is lehetőségünk van rá, hogy éljünk Isten kegyelmeinek egész tárházával! Ez természetesen nem azt jelenti, hogy ha egyszer megtértünk Istenhez, attól kezdve soha többé nem leszünk betegek – mint ahogy bűnöket is elkövetünk, bárcsak ne tennénk! – de azt igenis jelenti, hogy mindig kérhetjük Isten kegyelmét gyógyulásunkhoz és szabadulásunkhoz. Ő pedig cselekszik, mert Isten önmagát meg nem tagadja...

Ugyanez igaz a szegénységre és az élet egyéb bajaira is. Tudjuk, hogy szegénység nagy lelki ajándék is lehet, elég ehhez Assisi Szent Ferenc példájára gondolnunk vagy épp Krisztus tanácsaira. Igen, vannak, akik el tudják engedni összes javaikat és ezzel nagy belső és külső szabadságra jutnak el. De azért egy szegénységtől sújtott embert nehezen tudunk ezzel megvigasztalni, talán többet érne neki, ha végre jól lakhatna. Isten pedig segíteni akar neki – rajtunk keresztül is -, ezért fontos, hogy az Ő gondviselő szeretetét és segítségét is kérjük ilyen esetekben. A szegénység, betegség, testi, lelki, családi, kapcsolati, munkahelyi problémák idején szabad és kell is kérnünk Jézust, hogy segítsen – márpedig ha a szegénység és betegség lenne a mi keresztünk, akkor hogyan is kérhetnénk ezek miatt Istent?

Addig pedig, amíg Isten győzelme teljessé nem válik életünkben, türelemmel hordozzuk betegségeinket, szenvedéseinket. Nem engedjük, hogy ezek elválasszanak minket Jézustól és

Mi a kereszt?

Írta: Sipos Gyula
2017. július 17. hétfő, 09:48 -

embertársainktól, nem leszünk mogorvák, megszólók, vádolók, stb. – így életünk a tisztulás útjává válik, és ezzel megdicsőítjük Istent, hiszen Őt mindennél fontosabbnak tartjuk, és semmi nem választhat el minket Tőle.

Ezzel el is érkeztünk annak megértéséhez, hogy mi a kereszt. A mi keresztünk az, hogy krisztusi életet akarunk élni egy krisztus-gyűlölő világban. Ha Istenhez akarunk tartozni, akkor háborúság kezdődik – ahogy Jézus világosan megmondta tanítványainak – küzdelem bennünk is, és körülöttünk is. Bennünk is, mert az óemberünk, a régi életünk küzd bennünk a krisztusi újemberrel. Elmenjek hétköznapi is a szentmisére, vagy inkább aludjak még egy kicsit? Imádkozzam, vagy „majd később”, mert kezdődik a kedvenc sorozatom a tévében? Böjtöljek? Virrasszak? Maradjak csendben, amikor rosszakat mondanak rólam? Ezek a döntési helyzetek megfeszítenek minket. És megfeszíthetnek a családtagjaim és a munkatársaim is. Hiszen olyan könnyű féltékenynek lenni Istenre, egyházra, templomra! „Hát miért nem marad itthon velünk?” Hiszen olyan könnyű megalkuvásokkal keresni a békét...

Ezt a háborúságot Jézus Krisztus előre megmondta, de azt is, hogy mindez nem cél és értelem nélkül való: *„Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám. Aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám. Aki nem veszi föl keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki megtalálta életét, elveszíti azt, és aki elvesztette az életét énért, megtalálja azt. Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem. Aki befogad egy prófétát, mert próféta, az a próféta jutalmát kapja. Aki befogad egy igazat, mert igaz, az az igaz jutalmát kapja. És aki inni ad akár csak egy pohár friss vizet is egynek e legkisebbek közül, mert a tanítványom, bizony, mondom nektek: nem veszíti el jutalmát.”* (Mt 10, 37-42)

Sípos (S) Gyula (www.szeretetfoldje.hu)